

BELASTINGKAMER

No.225/1973.

Het Gerechtshof te Arnhem, meervoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift, ingediend namens X, wonende te Z, ingekomen op 21 maart 1973 en gericht tegen de hem blijkens een aanslagbiljet, gedagtekend 6 maart 1973, door de inspecteur der directe belastingen te Y, opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1968;

Gezien de overige stukken, waaronder een proces-verbaal door de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst opgemaakt tegen belanghebbende, met bijlagen;

Gehoord ter zitting van 15 november 1973 te Arnhem Mr. W, advocaat te V, als gemachtigde van belanghebbende, alsmede de inspecteur voornoemd;

dat belanghebbende primitief was aangeslagen overeenkomstig zijn aangifte naar een belastbaar inkomen van f. 26.662,--;

dat in dit inkomen begrepen was een bedrag groot f. 24.514,-- als winst van het door hem geëxploiteerde café annex slijterij;

dat de navorderingsaanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f. 42.629,-- met verhoging van de in de aanslag begrepen belasting met 100%;

dat de Inspecteur bij het vaststellen van deze aanslag besloten heeft geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen;

Overwegende, dat belanghebbende in beroep vernietiging van de navorderingsaanslag verzoekt, terwijl de Inspecteur concludeert tot handhaving van de aanslag;

Overwegende, dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde als voor dit geding vaststaand kan worden aangemerkt:

dat de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst te Haarlem in 1972 een onderzoek heeft verricht bij belanghebbende en zijn drankleverancier, hierna te noemen de N.V.;

dat de Inspecteur naar aanleiding van dit onderzoek de winst uit belanghebbendes bedrijf heeft verhoogd, met f. 15.967,08, omdat – volgens – hem, Inspecteur – bij dat onderzoek in samenhang met een boekenonderzoek door de Rijksaccountantsdienst bij de N.V., aan het licht gekomen is dat niet de gehele

inkoop, de gehele omzet en alle bij de inkoop ontvangen kortingen in de aangegeven winst uit onderneming waren begrepen;

dat voormeld bedrag bestaat uit f. 15.007,--, zijnde een benadering van de over 1968 verzwegen winst en uit f. 960,--, zijnde een benadering van de in 1968 door een vertegenwoordiger van de N.V. aan belanghebbende betaalde kortingen;

dat deze vertegenwoordiger inmiddels wegens verduistering in dienstbetrekking veroordeeld is;

dat bij collega's van belanghebbende, tevens klanten van de N.V., soortgelijke onderzoeken zijn ingesteld door de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst;

dat verschillenden van hen hebben toegegeven onregelmatigheden te hebben gepleegd als door de Inspecteur aan belanghebbende verweten worden;

Overwegende, dat belanghebbende ter ondersteuning van zijn grief doet aanvoeren dat hij betwist en ontkent dat er meer inkopen zijn geweest dan die hij geboekt heeft;

Overwegende, dat belanghebbendes grief zich uitsluitend tegen deze vermeerdering van de winst richt;

Overwegende, dat belanghebbende ter ondersteuning van zijn grief doet aanvoeren dat hij betwist en ontkent dat er meer inkopen zijn geweest dan die hij geboekt heeft;

dat de betreffende stelling van de Inspecteur steunt op ongetekende ontvangstbonnen van een frauderende vertegenwoordiger van de N.V.;

dat belanghebbende aan ieder die een fles drank koopt, een borrel cadeau geeft;

dat hij korting bedong bij de vertegenwoordiger van de N.V.;

dat die vertegenwoordiger die korting in contanten aan belanghebbende uitbetaalde;

dat belanghebbende die aldus verkregen gelden – zonder die als afzonderlijke kasontvangst te boeken – in zijn kas stortte ter gedeeltelijke compensatie van de gratis borrels;

dat deze gelden dus begrepen zijn in de omzetcijfers van het bedrijf;

dat derhalve ook het bedrag van f. 960,-- ten onrechte aan de winst is toegevoegd;

Overwegende, dat de Inspecteur ter verdediging van de opgelegde aanslag tot navordering betoogt dat bij voormelde Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst en Rijksaccountantsonderzoek het volgende eis gebleken:

dat de N.V. herhaaldelijk drankleveranties verrichtte waarbij gewerkt werd met duplicaat facturen (ten behoeve van de N.V.) waarop de naam van de afnemer niet werd vermeld, met medeweten van de directie van de N.V. en met het doel de afnemers een fiscaal voordeel te kunne verschaffen;

dat deze facturen door de N.V. met de naam "contant-bonnen" aangeduid werden, hoewel het dikwijls geen contante aankopen betrof;

dat voor de jaren 1971 en 1972 door de N.V. een boekje bijgehouden werd waarin de namen worden vermeld van de afnemers aan wie via zogenaamde contant-bonnen leveranties waren verricht;

dat voor de jaren vóór 1971 geen systematische aantekening gehouden werd van de namen die op de kopieën van de zogenaamde contant-bonnen waren weggelaten;

dat via afrekeningen van chauffeurs, reizigers en dergelijke van de N.V., echter toch, ook van de jaren vóór 1971, de namen konden worden achterhaald van afnemers aan wie via contant-bonnen drankleveranties waren verricht;

dat onder andere voor het jaar 1968 de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst het volgende ten aanzien van belanghebbende onderzocht;

dat in de boekhouding van belanghebbende zijn nagegaan de in 1968 in uitgaaf geboekte betalingen aan de N.V. en daarbij bleek dat de geboekte betalingen met rekeningen en kwitanties waren gedekt;

dat tevens echter werd vastgesteld dat de betalingen op de zogenaamde contant-bonnen (waarvan, zoals voor is opgemerkt, bleek uit afrekeningen van chauffeurs, reizigers en dergelijke – zie deze bescheiden in de enveloppe, die als bijlage 2 bij het proces-verbaal van de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst is gevoegd -) niet als uitgaaf door belanghebbende waren geboekt;

dat van de door de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst achterhaalde, in 1968 door belanghebbende betaalde, niet geboekte contant-bonnen het volgende overzicht kan worden gegeven:

16/1	contantbon	21845	f. 1217,--	
	"	216575	f. 2122,80	
15/2	"	217300	f. 941,36	
	"	215928	f. 1362,--	
12/4	"		f. 1131,90	gelijk met f. 11.041,04 die bij de N.V. op de debiteurenkaart geboekt werd;
20/8	"	150651	f. 1508,04	
12/9	"	151560	f. 1511,80	betreft een ter inning meegeven kwitantie, die op die datum uitgesteld of retour gestuurd werd;
7/11	"	151038	f. 1796,52	gelijk met f. 3333,80
	"	151026	f. 1067,40	die bij de N.V. op de
	"	152931	f. 2167,20	debiteurenkaart zijn geboekt.
21/11	"	151922	f. 1792,05	
december			f. 1543,96	
en nog				
13/3	"	170553	<u>f. 1848,39</u>	
Totaal niet geboekte inkopen			f. 20010,42;	
			=====;	

dat ter berekening van de verzwegen omzet in 1968 (gezien de niet geboekte inkopen) gebruik is gemaakt van het brutowinst percentage (van de inkoop) café en slijterij; zoals dat percentage kon worden berekend uit de Verlies- en Winstrekening over 1970;

dat bedoeld brutowinst percentage toen 75% bedroeg, hetgeen eerder laag dan hoog genoemd kan worden;

dat bij een brutowinst percentage van 75% van de inkoop, in 1968, gezien de toen verzwegen inkoop, de verzwegen omzet f. 35.017,50 bedraagt en de verzwegen brutowinst f. 15.007,08;

dat hierbij nog zij opgemerkt dat het bedrag ad f. 15.007,08 slechts een benadering van de verzwegen winst in 1968 vormt, daar zoals uit het vorenstaande kan blijken, het de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst wegens de geringheid van de beschikbare gegevens, niet mogelijk was alle niet geboekte inkopen te achterhalen;

dat zich (in 1968) nog het volgende voordeed:

dat een vertegenwoordiger van de N.V. die belast was met het contant innen van gelden van debiteuren van de N.V. niet steeds al die geïnde gelden aan de N.V. afdroeg;

dat hij de door hem niet afgedragen gelden op tweeërlei wijze besteedde:

a) ten eigen behoeve

b) door het verlenen van kortingen in contanten aan de afnemers van de N.V.;

dat die vertegenwoordiger in 1966 met het geven van contante kortingen begon;

dat dit onder andere werd veroorzaakt door het feit dat de N.V. ten aanzien van diverse afnemers geen kortingen meer wilde verlenen;

dat bedoelde vertegenwoordiger toen moest trachten de afnemers accoord te laten gaan met het niet meer verlenen van kortingen hetgeen hem niet bij alle afnemers lukte;

dat die vertegenwoordiger aan de N.V. echter meedeelde dat ook de “weigeraars” accoord gingen met het niet meer verlenen van kortingen;

dat die vertegenwoordiger de kortingen aan de “weigeraars” betaalde uit niet door hem aan de N.V. afgedragen gelden, die hij bij andere afnemers had geïnd;

dat de door belanghebbende in de jaren 1966 tot en met 1969 op deze wijze genoten kortingen bij een rijksaccountantsonderzoek bij de N.V. zijn benaderd op totaal f. 3840,-- of gemiddeld f. 960,-- per jaar;

dat dit kortingenbedrag slechts een benadering vormt;

dat echter bij voormeld Fiscaal Inlichtingen- en Opsporingsdienst onderzoek geboekte kortingen als voormeld, niet konden worden vastgesteld;

dat bij de bepaling van meer brutowinst in 1968 ad f. 15.007,08 (zie hiervoor) met deze kortingen geen rekening is gehouden;

Overwegende ten aanzien van het geschil:

dat de Inspecteur het Hof voldoende met bescheiden gestaafde gegevens heeft verstrekt voor het voorlopige oordeel dat belanghebbende van de N.V. ook goederen heeft gekocht zonder de door hem betaalde kooprijzen in zijn boeken te verantwoorden en dat hij de opbrengst van die door hem aan zijn klanten verkochte goederen evenmin heeft verantwoord en die derhalve

niet in zijn winst heeft begrepen;

dat een redelijke verdeling van de bewijslast medebrengt dat belanghebbende daartegenover aannemelijk maakt dat de stellingen van de Inspecteur onjuist zijn;

dat het Hof hierbij in aanmerking neemt dat verschillende collega's van belanghebbende, tevens klanten van de N.V., nadat bij hen door de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst soortgelijke onderzoeken waren ingesteld, toegegeven hebben onregelmatigheden te hebben gepleegd, als de Inspecteur aan belanghebbende verwijt;

dat belanghebbende, wiens betoog neerkomt op een simpele ontkenning dat hij inkopen, en daarmee corresponderende verkopen aan zijn klanten, niet zou hebben geboekt, niet aannemelijk gemaakt heeft dat de stelling van de Inspecteur onjuist is;

dat wat de door belanghebbende in contanten ontvangen kortingen betreft, belanghebbende stelt dat hij die wel in de kas stortte, maar niet afzonderlijk boekte omdat hij die beschouwde als een gedeeltelijke compensatie van de borrel die hij cadeau gaf aan ieder, die een fles drank bij hem kocht;

dat ook hier belanghebbende in gebreke gebleven is aannemelijk te maken dat en in welke omvang hij deze vrijgevigheid betrachtte, en het Hof niet vermog in te zien, waarom het cadeau geven van de borrels redelijkerwijs aanleiding zou moeten geven om de boeking van de ontvangen kortingen onder de naam van kortingen achterwege te laten;

dat het Hof daarom de verklaring van belanghebbende dat hij de kortingen door storting in de kas in de omzetcijfers begreep, niet voldoende geloofwaardig acht;

dat zijn grief dus faalt;

dat belanghebbende niet in beroep gekomen is van het besluit van de Inspecteur om geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen;

Handhaaft de aanslag tot navordering waartegen beroep.

Aldus gedaan ter raadkamer van het Gerechtshof te Arnhem d.d. 7 december 1973, door de heren mr. De Bie, raadsheer, als voorzitter, mr. Van Vucht, raadsheer, mr. Rombach, raadsheer-plaatsvervanger, in tegenwoordigheid van mr. Koopman, substituut-griffier.

w.g. H. de Bie

w.g. Th. Koopman

Voor eensluidend afschrift
De Griffier van het Gerechtshof
te Arnhem

Afschriften aangetekend per post verzonden op:

10 december 1973